

አስቸኳይ ግልጽ ደብዳቤ

ሚያዝያ 1 2001

**የአክራሪ ሙስሊሞች መግደል... ማባባሱ ካልተገታ
ማጠፊያውን ሊያሳጥር ይችላል!**

ለተከበሩ ሼክ ዶር. መሐመድ አል አሙዲ
ባሉበት፡-

በስጋት የተጨነቀ ኢትዮጵያዊ የስጋት ሰላምታ ይድረስልኝ

በአክራሪ ሙስሊሞች ምክንያት በአገራችን ከግራኝ በኋላ ታይቶ-ተሰምቶ የማይታወቅ አደገኛ ገጹን ካሳየበት ከ18 ዘመናት ጀምሮ እየከፋ እየተስፋፋ በመምጣቱ ወገናዊ ስጋቱን መግልጽ ግዴታየ ነው። ግድያው፣-ዝርፊያው ወርደቱ የደረሰው በክርስቲያኖች ላይ ብቻ ነው።

የተከበሩ ሼክ አል አሙዲ፡- እርስዎም የስጋቱ ይባስም የጭንቀቱ ተካፋይ ይኾናል። በማለት እነሆ ላካፍልዎ ወደድሁ። ባላዋቂዎች ዘንድ ክርስቲያኖችን ምንም ዓይነት አጸፋ ባለምውሰዳቸው እንደበግ እንደሞኝ እንደፈሪ ሊያስገምታቸው ይችላል። “በግ ከበረረ፡ ሞኝ ካመረረ” የሚለውን ማስታወስ ግን አይችሉም። “ የፈሪ በትር ሆድ ይቀስር “ የሚለውንም አለመርሳት አይጎዳም።

ከኹለም በላይ ግን በኢትዮጵያችን ውስጥ ከጥንት የተወረሰውን በኹለቱ ሃይማኖቶች ተከታዮች መካከል የነበረው አኩሪ ፍቅራችን ከ 45-50 ዓመታት ዕድሜ በላይ ባሉት ሙስሊም ወገኖቻችን ዘንድ እንዳለ መኾኑን መረዳት ከሰሜታዊ ስህተቶች ያድናን ይመስለኛል።

ትንሽ ላብራራው፡- የገዳዮቹ፡- እንዲያውም በአጠቃላይ የወንጀለኞቹ ወላጆች፡- አጎት አክሱቶች... እተጎዱት ወዳጅ ዘመዶቻቸው አዎን ዘመዶቻቸው ዘንድ ሄደው እንደድሮው አልቅሰው፡ አጽናንተው የእዝናቸውን ደግሰው አስተናግደው በሃዘነተኝነት ይቀመጣሉ። የተቃጠለባቸውን አብረው ሠርተው ለተዘረፈባቸው ከብትም ኾነ ንብረት ረጥበው ሙስሊሞች ከወገኖቻቸው የዚህ ስቃይ ተሳታፊዎች ናቸው። በይበልጥም በዳዮቹ ልጆቻቸው በመኾናቸው ሃዘነ-ፀፀቱ የበለጠ ይጎዳቸዋል። በዚህ ዓይነት ኹናቱ ክርስቲያኑ የሚበቀለው እማን ላይ ነው? በወንድማማቾች መኻል የኹለቱ ሃይማኖቶች ተከታዮች እንዳሉ አናውቅም?

“ ሃዘንሽ ቅጥ አጣ ከቤትሽም አልወጣ
የገደለው ባልሽ የሞተው ወድምሽ “

በዚች ቀውጢ ዘመን ተደገመ

የተከበሩ ሼኩ (እባክዎ ይፍቀዱልኝ “ሼኩ” ብዬ እንድቀጥል ጊዜ ይቆጥብልኛልና!)

ስለዚህ ጉዳይ ልጽፍ ሳስብ ከወዳጆች ርዳታ በማግኘት ከኹለቱም ቅዱሳት መጽሐፍት በማጣቀስ ሙስሊሞች ክርስቲያን ወንድሞቻቸውን ሳይደርሱባቸው ከሰለምህ ትጸድቃለህ አልያም ትኮነናለህ እያሉ መግደል፡- ለራስ ኩነኔን ማትረፍ

መኾኑን በማሳየት ሙስሊም ልጆቹን ከምድራዊ ወንጀለኝነትና ከሰማያዊ ኃጢአት፤ አገራችንንም ከጥፋት ወገናችንን ከዕልቂት ለማዳን እሞክራለሁ ብዬ ስዘጋጅ።

የርስዎን “ ከታዲያስ አዲስ “ ጋር ያደረጉትን ቃለ-ምልልስ ስሰማ ሸክሜ ተቃለለልኝ። ከቅዱሳን መጽሐፍት ከማጣቀስም ኾነ፤ የደረሱትን ዕልቂቶች ከመዘርዘር አድኖኛልና! ይበልጥም ፈቃደኛ ከኾኑ ዝቅ ሲሉ እንደሚያገኙት እሳቱን ሊያጠፉ ይችላሉና!
የተከበሩ ሼኩ እኔ በስንት ሺህ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምገኘው የት የት ገዳማት፤- ቤተ ክርስቲያኖች እንደተዘረፉ/ተቃጠሉ። በየት በየትስ ክርስቲያኖች እንደተገደሉ በከፊልም ቢኾን ሳውቅ ንብረታቸውንም እንደተዘረፉ ስሰማ፡ ርስዎን መኻሉ ኾነው አያውቁም ማለት የራሴን አለማወቅ ማወጅ ይኾንብኛል።

የኹለቱ ታላላቅ ሃይማኖቶች ከስልምና ሃይማኖት መጀመርያ አንስቶ ከአንድ ጊዜ (ግራኝ) በስተቀር በሰላም በመደጋገፍ በኑሯቸው ኹሉ በመረዳዳት ጠላትም ሲመጣ በአንድ በመመከት ዓለምን ያስደነቀ ትብብራቸው ለአብነትም ይነገር የነበረ መኾኑን ስንዘክር ትብብራቸውን ለማደፍረስ ያልሞከረ “ኃይል” እንዳልነበረ ሳይጠቅሱ ማልፍ ግን ታሪክን መቀናነስ ይኾናል። ጣሊያንና እንግሊዝን ጠቀስ አርገን ወደ ሳውዲና ግብጽ እንዲሁም ሱዳን ስንመጣ ግፊቱ የበላ እንደነበረ ዕድሜ የሰጠው ኹሉ ሳያውቀው አይቀርም። ናስር በተነሳና በገንንበት ወቅት ሙስሊሞችን በያለበት ሊያነሳሳ እንደሞከረ ሲታወቅ በኢትዮጵያችን ላይ ግን ጥረቱ ጥቂት አልነበርም ቢባል አይጋነንም።

ኢትዮጵያችን ውስጥ በተለይ የናስርን ተንኮል እንዴት እንዳከሸፉት መስማቱ ልብ-ወለድ መጽሐፍ እንደማንበብ ነው። በ1950 ዓ.ም ለሃጅ የሄዱ ሙስሊም ወንድሞቻችን ላይ የተፈጸመባቸውን የአገር ማስከዳት ሙከራ ሄደው ከተመለሱት መስማቱ ይዘገንን ነበር። “ ለፀሎት ብለን ሄደን ከሙግትና ከጦርነት ያላነሰ ትግል ውስጥ ከረምን ያሉትን የአብሬቱን ሼክ በአክብሮት አስታውሳቸዋለሁ። ኾኖም “ ሃይማኖት የግል አገር የጋራ” ነቱን የሚያምኑ ወንድሞቻችን ብዙሃኑ በነበሩበት ረግተው ሲመለሱ አንዳንዶች መገዛታቸው አልቀረም ነበር። ይህ ግን በመንግሥቱ ጽናትና በሕዝቡም በደም በሥጋ መተሳሰሩ ሙከራቸውን ፋይዳ አልሰጠውም። ለእኔ፤ የቀዳማዊ ኃይለሥላሴን ጥልቀትና ዐዋቂነት ከሚያሳዩት ብዙዎች አንዱ ንጉሥ ሳውዲ ለመጀመሪያ ጊዜ አገራችንን ሲጎበኙና ኹለቱ ነገሥታት ተዝናንተው ሲጫወቱ ጎብኘው አክሱም ውስጥ መስጊድ እንዲሠሩ ይፈቅዱላቸው ዘንድ ጠየቁ። ጃንሆይም ያላንዳች ማቅማማት “ ምን ከፋን ደስ ይለናል” ማለታቸው ጎብኛቸውን አስፈነድቃቸው አስደነቃቸውም ይባላል። ከግለቱ መለስ ሲሉ ጃንሆይ “ እርስዎም እንግዲህ ሜካና መዲና ላይ ቤተክርስቲያኖች እንድንሠራ ይፈቅዱልናል” ብለው አክሱም ላይ መስጊድ የመሥራቱ ነገር እስከ ቅርብ ጊዜ ተቀብሮ ቆይቶ ነበር።

ታሪክ ካነሳሳን ዘንድ አንድ ቀደም ካለ ሌላው ደግሞ ከቅርብ እንዳነሳ ይፍቀዱልኝ፤የመጀመሪያው አጼ ተዎድሮስ ለአንድ ጎብኚ ብሩን ወርቁን የዝሆን ጥርሱን ወዘተ ሸልመው እንዲሸኝ ለታዘዘው አሸከር የሰጡትን ጥብቅ ትዕዛዝ አያውቁትም ብዬ ሳይኾን እንዲሁ ላስታውስዎ። ጎብኘው መርከብ ላይ ሲወጣ ሸኘው መጫሚያውን አውልቆ እንዲያጥበው ነበር። ግራ የገባው የንጉሥ አሸከር ሲመለስ ትዕዛዙን መፈጸሙን ለመንገር ገባ ። መጫሚያ እንዲያጥብ የታዘዘበት

ምክንያትም እንዳልገባው ገለጸ። አባ ታጠቅም “ ያገሬን አፈር ይዞ እንዳይሄድ ነው” ሲሉ ምሥጢሩ ያልገባው ሎሌ “ ወርቁን ብሩን ...ኹሉ ሰጥተውት ለአቧራ!” ቢላቸው የሰጡት መልሳቸው እንደማይዘነጋጋ ተስፋ ባደርገም፡ መደጋገሙን ስለምወድደው እኔስ ለምን ይቅርብኝ? (በዚያን ጊዜ ለነበረው ኹሉ የማይረሳ ትምሕርት ነበርና!)

“ የአገሬ አቧራ ከብርም ከወርቅም በላይ ነው።”

አበው ነገር በምሳሌ ይሉ አልነበረ? አንድ ልጩምር። ወደኋላ ኹሉም ይያያዛል! ጄኔራል መንግሥቱ ንዋይ ለፍርድ ቀርበው በነበሩበት ወቅት የራስ አበበ ስም ሲነሳ ወደ ልጆቻቸው ዘወር ብለው፡-” ክቡርነታቸው እንኳን የሚገደሉ የሚሞቱ ሰው ነበሩ? ግን

ዕውን የክቡርነታቸው በሕይወት መቆየት በዚህ መንግሥት የሚፈለግ ነበር?”
እንዳሉ ከልጃቸው ሰምቻለሁ

አኹን ወደ ቃለ-ምልልስ ልሂድ በዕውነት ልብ የሚነካ ነበር። በተለይም ለእናት አገር ያለዎትን ፍቅር ሲገልጹ፡-”ውጭ አገር መዋዕል-ንዋይን ሳፈስስ በአንጎሌ አገሬ ውስጥ ግን በልቤ ነው” ያሉትን ሲያብራሩ የውጪውን ለትርፍ የአገርን ግን ወገንን ከችግር ከችጋር ለማላቀቅና በድህነት መጠራትንም ለተረት ለማስቀረት እንደኾነ አስረግጠው ተናግረዋል። የርስዎን ለዛና ስሜት የተመላበትን አነጋገር ጽሑፌ ባያንጸባርቅ ቅር እንደማይሰኙብኝ ተስፋ አለኝ። “ አደራ አለብኝም” ብለው ነበር

ሊሰማኝ እስከ ተቻለኝ ድረስ አደራው የእናትዎ ነው። ትልቅ እናት፣ ካገር የበለጠ ምን አለ? ነፍሳቸውን ይማር።

ይህን ምኞትዎን ተግባራዊ ወደማድረጊያው ሲወስዱን የሆድም የራስም በሽታ አሳደሩብኝ። ኢትዮጵያችን የመኻከለኛው ምሥራቅ የዳቦ ቅርጫት ልትኾን እንደምትችል ሲነገር እንደቆየ ትምሕርት ቤት የገባነው ኹሉ እናውቃለን። እናምናለንም። ይኸ ሳይኾን ቀርቶ ዳቦ ለማኝ የኾነችው ቀበሮና አይዋ እንኳን ጉድጓድ ሲኖሯቸው የኢትዮጵያ ልጆች የራሳቸው ማስገቢያም መሬታቸውን መቀማታቸው መኾኑን ማንም ያውቀዋል።

ልጆችዋ በዚህ ዓይነት ተወጥረው ባሉበት ጊዜ መጀመርያ ለጅቡቲ፣ ከዚያም ለ ፕረዜዳንቷና ለባለቤታቸው መሬት መሰጠቱን በአንጀት ማረር ሰማነው። የምግብ ዓይነቶችን በብዛት አቅራቢዎች የኢትዮጵያ ገበሬዎች ነበሩና! ከዚያ፡- መሬት መታደላቸውን ስንሰማ፣ ሳልሰማ ማለት ይሻል ይኾን? ሳውዲዎች አገራችን ውስጥ ሩዝ ማምረታቸውን ለእነሱ የምሥራች ለሌላው ግን መርዶ ኾነ። ከላይ በተጠቀሰው ምክንያት። ኢትዮጵያም አንጀትዋ እያረረ ዝም አለች። የዝምታን ትርጉምና የሕዝብን ስሜት አበክረው የሚያከብሩ የነበሩት እምዬ ምኒልክ አንድ ሕግ ሊያወጡ ሲያስቡም ኾነ ሰው ሲሾሙ አስቀድመው ያስወራሉ። ሰው ከወደደው ያደርጉታል ካልወደደውም ያስቀሩታል። አንድ ጊዜ ስለአንድ ጉዳይ አስወርተው ሰዉ ዝም አለ። ቆየት ብለውም ቢጠይቁ አ ኹንም “ ዝም “ ኾነ እምዬ ምኒልክም “ ዝምን ፍራልኝ!” አሉ ይባላል

ርስዎ ደግሞ ጋምቤላ- ኦሮሞ- አማራ - ሐረር አፋር ደቡብ ወዘተ ሲሉ ትግራይን አለውትሮው አስቀርተው የገልፍና የሳውዲ ሃብታሞች በቢሊዮን

የሚቆጠር ዶላር በማፍሰስ የርሻ ልማቱ አገሪቱን በሰብል እንደሚያጥለቀልቋት በመፈንጠዝ ሲናገሩ። “ አገሪቱን ለውጠው ለማየት ምኞቱ ነው።” ያሉት ትርጉም አንድምታ እያሻገሩን ደ መጣ። ኾኖም ልብ የሚያሞቀው “ ኢትዮጵያዊነቴን ማንም አይፍቀውም። ምንም አይገፋውም ” ያሉት እኔን አሸነፈ።

ታዲያ ይህን የአገራችንን የርሻ መሬት በሙሉ ማለት አይቻልም? ይህ ኹሉ መሬት ለሌሎች የመስጠቱን ጉዳይ ከአጼ ቴዎድሮስ የአባራ ስስት ጋር እንዴት ያጣጥሙታል? ስጦታ አይደለም እንዳይሉኝ አደራ። ‘ ሊዝ ‘ የሚባለው ዕዳ ለስንት ዓመት ነው? እንደ ሰማሁት 99 ዓመት። እንኳን 99 2-3ትስ እንዴት ተደርጎ? አኹን በሃይማኖት ምክንያት ላለው ቀውስ መባባስ ጠንቅ አይኾንም ይላሉን?

የጀኔራል መንግሥቱንም የመጨረሻውን ጥቅስ ላምጣል።
“ ዕውን የክቡርነታቸው በሕይወት መቆየት በዚህ መንግሥት የሚፈለግ ነበር?”
እንዳሉ
አኹንስ፡- ዕውን ኢትዮጵያ ከችጋር እንድትላቀቅ የሚፈለግ አለ? ካለ፡
በቀደምት የመሬቱን ባለቤትነት ማረጋገጡ አብነቱ አልነበረም? በጃንሆይ ጊዜ ድርቅ ያጠቃው ግማሽ ሚሊዮን ወገኖችን ሲኾን በዚያን ጊዜ ረዳቶቹ እንዳሉት ቶሎ ካልተቀጨ እስከ አንድ ሚሊዮን ይደርሳል ነበር። ብዙው መሬት በሕዝቡ እጅ ነበርና!

በደርግ ጊዜ የተራቡት ወገኖቻችን ቁጥር ስድስት ሚሊዮን ሲደርስ ዓለም እንደተረባረበልን በባለውለተኛነት እናስታውሰዋለን። ይህ በኾነበት ጊዜ መሬት ከተወረሰ ስድስት ዓመት፡-ጦርነት ከዳር እስከዳር ሕዝቡንና ደርግን የወጠረበት የምዕራብ ርዳታ ፋይዳ ባልነበረው ጊዜ መኾኑንም ማጤን ይጠቅማል።

ሼኩ ለብዙ ወገኖቻችን እንጀራ ያወጡ፡-አንዳንድ ጊዜ የጣላቸውንና ስምና ኪስ ያልተገናኘላቸውን እንዳሳከሙና እንደረዱም ጆሮዬ ባዳ አይደለም የቅርቡና ትልቁ በብዙዎች ዘንድ ክብር ያሰጠዎ የሕጻናት የልብ ሐኪም ቤት መኾኑን በምስጋና ስዘከር ለአገራችንም ስፖርት ያደረጉትን ባለመርሳት ነው። ይባርክዎ!

ከዕቅድዎ ጋር አያይዘው ሲናገሩ “ የሳውዲ መንግሥት ለኢትዮጵያ መንግሥት “ ሃይ አፕሪሎሽን...” አለው ያሉትን “ አፕሪሎሽን ብቻ!” የሚል እንደማይጠፋ አይዘነጉትም።

ይህን ኹሉ የወተውትሁት መነሻዎ ላይ የአደረብኝን ጭንቀት ይቀንሱልኛል እንዲያውም “ ኢትዮጵያ ውስጥ ድህነትን ተረት አደርገዋለሁ ያሉትና ለዚሁም ያለዎት ዕቅድ “ ኢትዮጵያን የእስላም አገር እንዳያደርጋትና” እንዲህም ለማድረግ የሚያስከትለውን ዕልቂትና ውድመት በማሰብ “ በሬ ጭዱን እንጂ ገደሉን አላየም” የሚባለው እንዳይደርስብን አስቀድመን መቅጨት ያልብን ይመስለኛል። ይመስለኛል አይደለም “ በቁርጥ መቅጨት አለብን ነው!” ርስዎ የተወለዱት በኹለት ሃይማኖቶች ተከታዮች ውስጥ ነው። ያደጉትና የሚኖሩትም። ለኢትዮጵያ ያለዎትን ፍቅር ለኢትዮጵያ ያልዎትም ምኞት “ በመጀመርያ ሰላምና ጤንነት ቀጥሎም ከሕዝቡ ጋር በሰላም መኖርን” እንደኾን አበክረው ሲናገሩ “ ኢትዮጵያዊነቴን ማንም አይነካውም ማንም

አይገፋውም” ያሉትን ዕውን ሊያደርጉ የሚችሉት ከተለያዩ ከአረብ አገሮች ሊያስፈሰሱ የተዋዋሉትን መዋዕለ ንዋይ ሲረሱት ሲያስቀሩት ብቻ መኾኑን ሳስትውስዎ “ ከእንዴት ዓይነት ክፉ ስህተትና ጥፋት አዳነኝ” እንደሚሉ ተስፋ አለኝ፤ አበው “ ለ አንበሳ አይመትሩም ለብልህ አይመክሩም” ይሉ የለ? በሥራ ብዛትና በሌላ-ሌላ ጉዳዮች መዋከብ ቀልብን ሊዘርፍ ይችላልና እስከታረመ ድረስ ምንም አይደል፤።

የርሻ ልማቱን የውጪ እጅ ሳያስገቡ እግዚአብሔር በሰጠዎት ራስዎ አድርገው ቅዱስ ዓላማዎን ሊያሳኩ ይችላሉ። በሰሜን በኩል “ደንበር ካልተካለልን ርዳታ አናገኝም “ ሲባል አገር ወዳዱ የትግራይ ወገናችን “ ኢትዮጵያ ድሃ ነኝ ብላ መሬቷን ሰጥታ አታውቅም በኛም አይጀመርም “ (ቃልበቃል ባልጠቅሰውም) ብለው በወሰዱት አኩሪና ቆራጥ አቅዋም የጊዜያዊም ቢኾን በሰሜን በኩል ያለው እንዳለ አለ!

ኢትዮጵያዊነትዎና ለኢትዮጵያ ያለዎ ፍቅር አበረታትቶኝ በቅንነትና በስጋት ማስታወሴን ተቀብለው ተግባራዊ እንደሚያደርጉት ተስፋ አለኝ።

ሼኩ፡- አኹን የኢትዮጵያዊነትና የሙስሊም ልጆችዎ በኢትዮጵያውያን ክርስቲያን ልጆችዎና በአገርዎ ቅርስ ላይ የጀመሩትን በምድር የወንጀል በሰማይ የኩነቴ ዕኩይ ተግባራት “ ሳይቀጣጠል በቅጠል” እሚባልበት ደረጃ ላይ እያለ የመቅጨት ዕድል ከማንም የበለጠ ርስዎ አለዎት ብዬ ከልብ አምኜ ልቀጥል። እስካሁን ሳይባባስ የቆየው በሽማግሌ ሙስሊሞች ልፋትና ድካም መኾኑን በልባዊ ምስጋና በመዘክር ጥረታቸውም ዳር ለማድረስ ይተባበሯቸው፤ ሃሳብ ሃሳብን ይወልዳል እንደሚባለው በግርድፋ ልወርውርልዎና ያልሙት

- ከኹለቱም ሃይማኖቶች ጓሚያ-ጓሚያ ሰላምንና ፍቅርን የሚወድዱትን ሊደመጡም የሚችሉትን የፈለጉትን ቁጥር ይዘው በመመካከር ስልታችሁን አቀነባብራችሁ ከአዲስ አበባ ጀምራችሁ ሊከተል የሚችለውን ጥፋትና ጉዳት አበክራችሁ በማስርዳት (በመገናኛ ብዙሀን እስካሁን የደረሰውንና ሊዴርስ የሚችለውን ማብራራት መገናኛ ብዙሀንም መደጋገም) የተጀመረውን ቢቀጥል የሚአስከትለውን ማስተማር
- ወደየክፍለ-አገሩ በመጓዝ በዋና ዋና ከተሞችና ሕዝብ በሚበዛባቸው ከተሞች ኹሉ ከየከተሞቹ ተመሳሳይ አዛውንትን በመጨመር ማስተማር
- ከየክፍለ-አገሮች የተመረጡት አዛውንት በየወረዳዎችና በየቀበሌዎች ትምህርቱንና ምክሩን መቀጠል ይህ ኹሉ በመገናኛ ብዙሀን መሪ ስፍራ ተሰጥቶት መደጋገም
- በአዛውንት ሙስሊሞች ከመባባስ መዳኑ ተጠቅሷል፤ ይህ ትብብር እስከመጨረሻው እንዲቀጥልና ውጤቱ እንዲሰምር በዚህ ዕኩይ ተግባር ላይ የተሰማሩትን ዘመዶቻቸው ጎረቤቶቻቸው እንደሚያውቋቸው ብዙ አያጠራጥርም። አሳልፎ በወንጀለኛነት መስጠት ግን ቢቸግራቸውም ሰባዊነት ነው። ስለዚህ ልጆቻቸውን ሲጠቁሙ ሊታሰቡ ሊገደሉ ሳይኾን ሊማሩ ሊሠለጥኑ ሞያ ሊይዙ መኾን አለበት። ይህ ሥልጠና ከክርስቲያን ወንድም እህቶቻቸው ጋር መሆን ይገባዋል። በእነሱ ላይ ጣት ላለመቀስር ብቻ ሳይኾን ወገናዊነታቸውንም አጠንክረው ለመሄድ ይረዳልና

- በዚህ ዓይነት አገር ወገንን እስኪ አድኑ
- በየ ሥፍራው እንዳመናችሁበት ትንንሽ ኮሚቴዎችን አቋቁሞ ግንኙነትን ማጠንከር ወዘተ
- እንደኔ ይኸን ሃሳብ የሚያሳካው የሚያደርገው በመጀመሪያ ደረጃ በምዕመናን ብቻ ቢኾን ይመስለኛል
- የየሃይማኖቶቹ መሪዎች ሚና ምን ሊኾን እንደሚችል(ሰሚ ካለ) በሌላ ጽሑፍ እሞክራለሁ

ሼሁ -ይህን በጎደለ ሞልተው ተግባራዊ ለማድረግ ፈቃደኛ ከኾኑ ሥልጠናውን በተምለከተ አንዳንድ ሃሳብ ልወረውር እሞክራለሁ

ግጥም እውድዳለሁ ብለው አልነበረም? (ቃለ-ምልልሱ ላይ) ወደ ልጅነታችንና ውለተታቸው ምን ጊዜም ሊረሳ ወደማይገባው ወደ ክቡር አቶ ከበደ ሚካኤልና ታሪክና ምሳሌ ልመልስዎ። በርስዎ ጊዜ ቀርቶ ከነበረም አይጎዳም

ኸለት አፍ ያለው ወፍ

... አትብላ እንሞታለን ይኸን መርዝ ፍሬ
 ይቅርብህ አትብላ አንድንም ዛሬ
 የሚያዋዛ አይደለም ይቅር ተው አትበድ
 እያለ ደንግጦ ፈርቶ ሲርበደበድ
 ያ፡ ግን የቀድሞውን ቁሙን ስላልረሳ
 እሞታለሁ ብሎ ለነፍሱ ሳይሳሳ
 ብድር መመለሱ ሆነለት ደስታ
 ፈርቶ የሚጥለው፣ መስሎ ያመነታ
 ቆይቶ በፍርሃት ያንን ሲያንገላታ
 ኋላ ግን ነቅንቆ ራሱን በእንቢታ
 ፍሬውን በላና ከነሁለት አፉ
 እዚያው ሳይነሳ ወዲያው ሞተ ወፉ...

ከኢትዮጵያዊነት ሰላምታዬ ጋር

ኮማንደር አሰፋ ሰይፉ

ስልክ 4479 8685 0274

-